

Válečné obrázky ze života českých dětí

Napsal Pavel Sula

Kreslíři.

V Loučicích děti pěkně kreslily. Měly barvičky a štětce a vykouzily ve chvílce pěkný kvítek, jen se zářil a smál ve slunci.

Když potom přišla ta vojna a sbíralo se jakkoli na účely dobročinné, povídají děti učitelí: My budeme malovat. Dobrá.

Nakreslíte pohlednice, vyplníte takovouhle plošku lístků svým dílem a omalujete.

Děti přinesly si nařezané lístky tuhého kreslicího papíru a daly se do práce. Tužka se rozjížděla směle. – Nesmí býti plocha nevyužitá. Nutno ji dělit a využíti, aby nikde nebylo zbytečného místa prázdného.

Karel maloval motýly, jak poletují kolem kvítku, takový jarní rej radostný. Venouš maloval jen karafiáty a sedmikrásky, upravil si je po svém, lístky souměrně rozložil, jen se srdce smálo.

Kresby tužkové předložili panu učitelí, ten je opravil, upozornil na vady a chyby v práci, v rozložení plochy hlavně.

A teď barvičky!

Červená, modrá, zelená, žlutá. Takové jásavé národní barvy, jaké na výšivkách Slovenek září; kvítka ožila, motýlci se počali rozletovat do světa, stonky a větévky větrem si pohrávaly. Maryna na stonek vázala kvítky všeliké do kytice, jen čichat a vonět!

A každého koutku využila, každou barvu položila na pravé místo, kde nejvíce hrála a rozteplila oči člověka.

Byla pohlednic pěkná, vysoká hromádka. Na rub napsaly děti hůlkovým písmem: DOPISNICE.

Rozdělily plochu na dvě polovice, pro sdělení i pro adresu, vyhradily místo známce – a lístek jen jen letět a potěšit dětským uměním srdečným.

„Dáme pohlednice zadarmo panu knihkupci Vašatovi, rozprodá je.“

A když šly děti do školy okolo Vašatova krámu, viděly za výkladem své barevné záznaky, až oči přecházely. – Takové dílo naše děti dovedly? Ptali se občané. Očím nevěřili. Ovšem.

Za pohlednice utržilo se mnoho peněz, každý v krámě žádal pohlednici malovanou loučickými dětmi; kdo si lístek koupil, vložil jej do obálky otevřené, aby ho nepoškodil, tak dětská práce byla jemná, že bezděky lidé s ní jemně zacházeli.

A tak české děti pomohly dobročinným spolkům a poradovaly se, že pomoci umějí.

*Vybráno z časopisu: Malý čtenář: Kniha české mládeže
Praha, nakladatelství Jos. R. Vilímek, roč. 34, 1915.*